

Р Е Ш Е Н И Е №43

гр. Перник 22 март 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и осми февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря И.И***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №64 по описа за 2013 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.145–178 АПК, вр. чл.83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на **Б.В.Б. *****, срещу решение рег. №***, на Началник II РУП при ОД на МВР гр. Перник, с което се отказва издаването на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие и е отнето разрешение обр. 3 № РК*** на жалбоподателя, тъй като не е доказана необходимост от това.

С жалбата се иска отмяна на отказа, като се твърди, че са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Основните доводи са свързани с това, че органът не е изпълнил задълженията си да събере всички доказателства, необходими за правилното и законосъобразно решаване на казуса. Твърди се също, че административният орган „тотално” е нарушил разпоредбата на чл. 83 от ЗОБВВПИ, тъй като молбата на жалбоподателя за продължаване срока на разрешителното за носене и съхранение на оръжие е подадена на 27.10.2012 г., а произнасянето е след изтичане на законовия едномесечен срок за произнасяне, поради което издаденото решение се явява дори нищожно.

Ответникът по жалбата - Началникът на Второ РУП при ОД на МВР гр. Перник, не се явява в съдебно заседание, не изразява становище по делото.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление рег.№ ***., с което Б.В.Б.*** е поискал да му бъде издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие. Безспорно е между страните, че жалбоподателят е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие РК №***.

Към заявлението са били приложени изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя доказателства.

Административният орган е приел, след извършена проверка, че молителя не е обосновал и доказал в нужната степен необходимостта от притежание на огнестрелно оръжие. Същият е посочил като основание за издаването на разрешението, че оръжието му е необходимо за самоохрана, тъй като работи като снабдител във фирма „***“ гр. П.***, за което е приложил договор за възлагане на услуга от 01.08.2012 г. от приложените копия на фактури за закупени стоки е видно, че името на Б.*** не фигурира никъде. Административният орган посочва в решението си, че към момента във II РУП при ОД на МВР гр. Перник няма постъпили сигнали за заплахи срещу лицето Б.*** и/или негови близки, както и за увреждане или отнемане на тяхно имущество, като в производството по проверката на заявлението не са събрани доказателства за такива и по тази причина в случая липсва обоснована необходимост от защита с огнестрелно оръжие.

Административният орган е постановил обжалвания отказ при хипотезата на чл. 58, ал.1, т.10 ЗОБВВПИ, като се е аргументирал с отсъствието на доказателства за наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на исканото разрешение. Следователно основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Административният орган е приел, че посочената от жалбоподателя причина - извършвана от него трудова дейност и пренасянето на парични средства, не обосновава по несъмнен начин необходимостта от издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие.

В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. За административния орган не съществува задължение да провежда процедура по установяването на тези релевантни за издаването на административния акт факти. Лицето, което иска издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който да изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда е възведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие.

В ЗОБВВПИ и ППЗКВВООБ, приложим на основание §20 от ПЗР на ЗОБВВПИ, не се въвеждат различни условия, на които следва да отговаря лицето в случаите, когато вече му е било издавано такова разрешение, следователно с изтичането на срока на разрешението следва да бъде издадено ново такова за носене на огнестрелно оръжие. При издаването му следва да са налице всички законови изисквания за това, вкл. следва да се установи по несъмнен начин наличието на основателна причина за носенето му. Фактът, че такова разрешение вече е било издавано и то на същите основания не означава, че същите обстоятелства се пренасят автоматично и в новото производство по издаване на разрешение. Напротив, всяко ново производство по издаване на административен акт е отделно само за себе си и основанията за издаването му и съответните фактически обстоятелства подлежат на доказване пред административния орган отново, като тежестта на доказване е на заявителя, в случая на жалбоподателя.

В административната преписка и обжалвания отказ са изложени фактическите и правни основания, въз основа на които административният акт е издаден, поради което същият е съобразен с изискванията на чл. 59, ал. 1, т. 4 АПК. В случая, са налице фактическите предпоставки за осъществената от административния орган преценка, че от жалбоподателя не е доказана необходимост от носене и съхранение на оръжие, съставляващи основание за отказ по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ и отговарящи на посоченото в акта правно основание за издаването му.

Не се споделя от решаващият състав твърдението на жалбоподателя, поддържано от процесуалния му представител, че законовите срокове са винаги преклузивни. В конкретния случай срокът за произнасяне в чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ е инструктивен и пропускането му не преклудира възможността на административния орган да се произнесе. Инструктивните срокове имат за цел да дисциплинират административните органи, за да се произнасят в разумни времеви интервали, но непроизнасянето в посочения срок не води до незаконосъобразност на издадения отказ.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б.В.Б. ***, срещу решение рег.№*** на Началник Второ РУП при ОД на МВР гр. Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

СЪДИЯ:/п/